

[Alvilda Larsen.]

bestemmelserne. Jeg vil minde om, at et lovforslag vedrørende dette problem blev fremsat, men ikke færdigbehandlet i sidste rigsdagssamling. Jeg efterlyste det i efteråret, fordi jeg fandt det nødvendigt, at der blev lovgivet så betids, at bestemmelserne også kunne gælde for denne fyringssæson. Først nu har vi fået forslaget til behandling, og jeg håber derfor, at der selv med en grundig udvalgsbehandling vil blive gjort alt for at få udvalgsbehandlingen tilendebragt så hurtigt, at lovforslaget gennemføres i denne samling.

Iøvrigt forstår jeg ikke, at man trods de sagkyndiges påvisning af fejl ved målerens udvisende, til trods for at korrigeringen af målerne ikke er færdig, til trods for at undersøgelser af målerne stadig finder sted, påbyder disse målere. Jeg finder det meningsløst, at man i en lov opererer med sådanne begreber som „egnede målere“ og „uegnede målere“. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst rimelighed i at have et begreb som „uegnede målere“ i en lov, og jeg anmoder derfor den højtærede minister om at overveje dette spørgsmål endnu en gang.

Så er der ændringerne i boliganvisningsloven. Jeg beklager, i modsætning til andre ærede ordførere, at det kun er ved ledighed, at beboelseslejligheder ikke kan udlejes til andre formål som f. eks. til møbelopbevaring. Det burde, med den boligmangel, vi stadig har, overhovedet ikke være tilladt nogen at bruge beboelseslejligheder til andet end beboelse. Hvad boliganvisningsloven iøvrigt angår, har vi i vort forslag foreslået nogle ændringer, som indskrænker sig til det mest påkrævede. Efter de erfaringer, som de forskellige boliganvisningsudvalg har indhøstet, finder vi det — det er rigtigt — stadig nødvendigt, at ejernes forret overfor boliganvisningsudvalgene udgår. Den indstillingsret, som udlejerne hidtil har haft, har i stor udstrækning gjort boliganvisningsudvalgenes virksomhed illusorisk, fordi boliganvisningsudvalgene efter at have ekspederet ejernes eller udlejernes indstillinger ikke har flere lejligheder at råde over til f. eks. de boligsøgende, som har stået opført i udvalgenes kartoteker. I mange byer dækker udlejernes indstillinger 90—100 pct. af de ledigblevne lejligheder, og jeg finder, at behovet for lejligheder netop til ægtepar med eller uden børn er så stort, at det må være forkert at opretholde en bestemmelse, som hemmer en rationel og effektiv boliganvisning.

Boligministeren sagde i går, at når boliganvisningsudvalgene ikke havde ret meget

at gøre, når husejerne fulgte de givne regler, var det udmærket. Jeg finder, at man kunne se således på sagen, at når det er gået så glat, når husejernes indstillinger altid bliver fulgt, så er det, fordi reglerne ikke er skarpe nok, så er det, fordi reglerne er af en sådan art, at de er lagt til rette for grundejernes administration af de ledige lejligheder. Vi finder i hvert fald, at bolignøden er så alvorlig, at man også på dette område ved at give boliganvisningsudvalgene større mulighed for at disponere over ledigblevne lejligheder kan gøre en større indsats end hidtil. Jeg håber, ministeren vil overveje de ændringer, som vi foreslår, idet vi henviser til motiverne for boliganvisningsloven af 1945, hvori man talte om de samfundsmæssige hensyn, der lå til grund for lovforslaget.

Endelig skal jeg udtale mig om huslejenævne, som andre ærede ordførere ikke er begejstrede for, og som en del er gået imod. Mit parti kan tilslutte sig, at vi får disse huslejenævn, og at vi får huslejerådet. Der tales om, at man nu vil tage myndigheden, beføjelserne, kompetencen fra kommunalbestyrelserne. Jeg kan ikke se, at det gør noget. Jeg kan ikke se rettere, end at et sagkyndigt udvalg, et nævn bestående af sagkundskaben, bør have større kompetence til at bedømme og afgøre sager af så vigtig en art, og har større mulighed for at gøre det, end kommunalbestyrelserne ude over landet.

Vi har kun et ønske vedrørende disse nævn og dette råd, og det er et ønske, som også er fremsat af det ærede medlem hr. Ingvard Dahl, nemlig at de sociale boligselskaber bliver repræsenteret i nævne. Så kan jeg med det samme udtrykke ønsket om, at man i huslejerådet, hvortil man kun foreslår een repræsentant for lejerne, indsætter to repræsentanter for lejerne.

Mit partis syn på dette lovforslag er, at det som helhed imødekommer en hel række af de ønsker, som lejerne gennem en årrække har ventet på at få gennemført, og det er derfor oprigtigt at håbe, at lovforslaget gennemføres nu.

Grundejerne har rejst en sand storm mod ministerens forslag. De har talt om, at nu skulle kanonerne rettes ind, kort sagt, de er kørt op med det tunge skyts. De fremstiller sig som et frygteligt mishandlet erhverv, som der nu pålægges endnu flere byrder, men grundejerne har efter min mening ingen ret til at betragte sig selv som et erhverv, og de kan heller ikke sammenligne sig med andre grupper. Når det ærede medlem hr. Elgaard siger, at grundejerne er de eneste, der ikke — i modsætning